

her lov, hvor ansvaret for elektronikskrot blev overlagt til producenterne, var der ikke længere tale om en kommunal opgave, og så ønskede regeringen ikke længere, at der skulle være mulighed for, at de kommunale selskaber skulle kunne fortsætte på det her område. Det er efter vores opfattelse et politisk, ideologisk synspunkt, som det er helt rimeligt og naturligt, at den borgerlige liberale regering indtager.

Vi har så valgt at indtage det helt modsatte standpunkt, nemlig det, at vi synes, at det er meget vigtigt, at der også fortsat er mulighed for, at kommunerne kan drive selskaber, som behandler elektronikskrot. Vi mener, at når man fjerner den mulighed, er det en væsentlig indskrænkning af kommunernes muligheder for aktivt at indgå i løsningen af miljøproblemer, en indsats, der jo historisk har vist sig at have høj værdi.

Vi har også kunnet konstatere, at det forslag, der lå fra regeringens side, ville kunne føre til mistede arbejdspladser og til længere transport af elektronikskrot og dermed en miljømæssig forværring af de nuværende betingelser. Endelig vil et mindre udbud af virksomheder, der lokalt kan stå for forarbejdningen af elskrot, øge risikoen for eksport af affald, der ved forkert behandling er meget skadelig for miljøet og mennesker.

Vi synes altså grundlæggende, at man skulle lade kommunerne beholde en mulighed for at etablere selskaber på det område, og det har vi stillet et ændringsforslag om. Det ændringsforslag har ikke fået tilslutning af andre end os selv og bliver næppe vedtaget.

Vi har så kunnet konstatere, at resten af oppositionen plus Dansk Folkeparti har valgt at indtage det ikkeideologiske standpunkt, at alting skulle blive ved med at være, som det var, altså at de selskaber, der eksisterede, skulle have lov til at fortsætte i kommunalt regi. Det kan vi godt støtte, men vi vil uanset det stemme imod hele forslaget ved tredjebehandlingen, hvis vores ændringsforslag ikke bliver vedtaget, fordi vi mener, at der her er sket en udvidelse af det private område på bekostning af mulighederne for kollektive og offentlige løsninger.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-11 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 12 forkastedes, idet 3 stemte for, 112 imod.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Kl. 10.20

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Forespørgsel nr. F 11:

Forespørgsel til integrationsministeren:

»Hvad kan ministeren oplyse om status for integrationen af flygtninge og indvandrere i Danmark, herunder effekten af de 3-årige kommunale integrationsprogrammer, og hvilke initiativer planlægger regeringen for yderligere at fremme integrationen?«

Af Elsebeth Gerner Nielsen (RV), Irene Simonsen (V), Anne-Marie Meldgaard (S), Henriette Kjær (KF), Steen Gade (SF) og Jørgen Arbo-Bæhr (EL).

(Forespørgslen anmeldt 1/4 2005. Fremme af forespørgslen vedtaget 6/4 2005).

Begrundelse

Morten Østergaard (RV):

Der er blandt Folketingets partier en fælles forståelse af vigtigheden af at forbedre integrationen af flygtninge og indvandrere i det danske samfund. Det afspejles af den brede opbakning til denne forespørgsel om status for integrationen i Danmark. Der synes også at være en bred enighed om målene, nemlig at beskæftigelsen, uddannelsesniveaue og deltagelsen i samfundslivet i øvrigt øges blandt de nye danskere.

Holdningsforskellene kommer derfor mere til udtryk i forhold til midlerne end til målene, og det er derfor, at en debat om integrationsindsatsen netop nu synes så relevant. Et ydmygt håb kunne være, at de linjer, som vil blive trukket op på baggrund af integrationsministerens redegørelse, vil kunne danne grundlag for en fremadrettet og konstruktiv dialog på tværs af Folketin-